

اخبار

حضور رئیس‌جمهور و وزیر فرهنگ در کنسرت‌سیمرغ

از تقدیر تا تذکر

رئیس‌جمهور و وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی با حضور در کنسرت استاد فرهاد فخرالدینی در تالار وحدت، از سال‌ها تلاش ایشان در حوزه موسیقی تقدیر کردند.

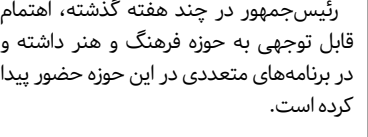
به گزارش ایرنا از مرکز روابط عمومی و اطلاع‌رسانی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، سه‌شنبه شب ۶ آذرماه، مسعود پزشکیان و سیدعباس صالحی به صورت سرزده در اجرای کنسرت «منظومه سیمرغ (قافا)» به رهبری فرهاد فخرالدینی حضور پیدا کردند.

حضور مسعود پزشکیان در تالار وحدت با استقبال قابل توجه حاضران روبرو شد و رئیس‌جمهور به همراه سیدعباس صالحی وزیر فرهنگ و محسن حاجی میرزایی رئیس دفتر ریاست جمهوری در این کنسرت حضور پیدا کرد.

در پایان اجرا که با تشویق‌های ممتد حاضران روبرو شد، تابلو و تقدیرنامه‌ای از سوی رئیس‌جمهور به این چهره برجسته موسیقی اهدا کرد.

تذکر رئیس‌جمهوری برای روشن بودن تعداد زیاد چراغ‌های سالن انتظار

رئیس‌جمهوری پیش از ایجاد زمان تنفس بین دو اجرا برای فرصت ورود به سالن، همراه با مسولان همراه در صال انتظار حضور داشت. پزشکیان در این زمان اندک، برای روشن بودن تعداد زیاد چراغ‌های سالن انتظار تذکر داد و مسولان تالار وحدت درخواست کرد که به سرعت همه چراغ‌ها به جز یکی از آن‌ها خاموش شود و تاکید کرد که در این شرایط، همه باید خود را ملزم به صرفه‌جویی در انرژی کنند. رئیس‌جمهور در چند هفته گذشته، اهتمام قابل توجهی به حوزه فرهنگ و هنر داشته و برنامه‌های متعددی در این حوزه حضور پیدا کرده است.

دستور توقیف برنامه سرش صحت صادر شد

دستور توقیف برنامه «اکتون» با اجرای سرش صحت بعد از انتشار اولین قسمت در شبکه نمایش خانگی، صادر شد.

به گزارش ایسا، این برنامه به تهیه‌کنندگی و کارگردانی محمدرضا رضانای و با حضور علیرضا قربانی به عنوان اولین مهمان، انتشار خود را سه شنبه صبح در شبکه نمایش خانگی آغاز کرد.

سازمان تنظیم مقررات صوت و تصویر فراگیر در فضای مجازی (سارا) در نامه‌ای خطاب به مدیرعامل پلتفرم پخش‌کننده، دستور «غیرقابل انتشار» بودن برنامه تا تعیین تکلیف را ابلاغ کرده است. در متن این نامه که توسط شکوری مقدم در فضای مجازی منتشر شده‌است، دلایل توقیف برنامه «اکتون» اشاره مجری (سرش صحت) و مهمان (علیرضا قربانی) برنامه و همچنین اشاره در بخش‌های جنبی صحبت‌های محیا ساعدی و همچنین احسان عبیدی‌پور (که در نسخه آرسالی به ساترا یا بخش‌های وجود نداشت) به برنامه «کتاب باز»، عنوان و تاکید شده است که مالکیت معنوی این برنامه متعلق به صداوسیماست.

محققین نامه ساترا به تاریخ ششم آذر ماه، این نکته را یادآوری کرده است که پلتفرم پخش‌کننده برنامه تعهد داده است که اشاره مستقیم و غیرمستقیم به برنامه «کتاب باز» نداشته باشد.

مدیرعامل سیمرغ هم‌اکنون در تنظیم‌گری صداوسیما بر فضاهای پخش‌کننده فیلم و سریال دانسته و در بخشی از توییت خود نوشته است:

وقتی رقیب نقش داور و رگولاتور را داشته باشد همین می‌شود که به خود اجازه دهد چنین نامه‌ای بزند و «اشاره» را هم جزء حق مالکیت حساب می‌کند. در توضیح برنامه که قرار است سه‌شنبه‌ها از قلیوم منتشر شود، آمده است:

«اکتون...» یک برنامه گفت وگومحور است که با اجرای روش صحت شما را به سفری به عمق تجربیات انسانی و جهان کتاب‌ها، فیلم‌ها، موسیقی‌ها و... می‌برد. این برنامه با دعوت از مهمانانی برجسته از دنیا، هنر، ادبیات، فلسفه، شعر، علم، ورزش و... ، به لحظات تأثیرگذار زندگی می‌پردازد. اینجا در «اکتون...» زندگی کمی دیروز، اندکی فردا و خیلی امروز است

بهروز غریب‌پور در ادامه بررسی پرونده خانه تئاتر عنوان کرد

احمدی نژاد گفت دو کامیون تاپاله می‌ریزم جلویشان

بهروز غریب‌پور کارگردان شناخته شده عرصه نمایش معتقد است اگر پافشاری او نبود ساختمان خانه تئاتر خریداری نمی شد و مباحه نامه و سند اصلی خانه تئاتر به نام او و ایرج راد بوده است.

با آغاز بررسی علکرد خانه تئاتر و طرح موضوعات مختلف همچون مالکیت این نهاد صنفی و مسائل مالی پیرامون آن توسط مقصد نعیمی ذاکر مدیرعامل پیشین این نهاد صنفی، از جمله عدم تخصیص مبلغ ۲ میلیارد و نیم کمک هزینه ایام کرونا به اهالی تئاتر و از همه مهمتر شفافیت در نوع مالکیت این خانه به شخص حقوقی به جای شخص حقیقی، دفتر حقوقی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی پاسخ داد و گفت که «مالکیت سند ساختمان خانه تئاتر به نام فرد نیست».

از هاگیر واگیر تا تئاتر عروسکی

خبرآتلاین با پیگیری‌هایی که به انجام رساند در گفتگو با بهروزغریب‌پور کارگردان تئاتر ابعاد تازه‌ای از فعالیت‌های خانه تئاتر را جویا شد و این کارگردان شهر در عرصه نمایش در بخشی از صحبت‌های خود به نکته مهمی اشاره کرد و گفت: «اگر پافشاری من نبود آن ساختمان هم خریداری نمی‌شد. ایرج راد و من در آن دوران در هیئت مدیره خانه تئاتر بودیم و مدام دنبال جایی می‌گشتم تا ساختمان خانه تئاتر را خریداری کنیم. یادم هست که خسرو احمدی و یک نفر دیگر از بچه‌ها را مسئول کردم که دنبال خانه کلنگی بگردند تا بتوانیم بازسازی کنیم تا اینکه خانه تئاتر خریداری شد و اتفاقاً مباحه نامه و سند اصلی آن به نام من و ایرج راد است. البته این موضوعات را نگفتم که به من مدال بدهند. اما حقیقت ماجرا این است.

در ادامه گفتگوی خیرگزاری خبرآتلاین با بهروز غریب‌پور که این روزها ابرای «مولوی» را در تالار فردوسی اجرا می‌کند؛ به موضوعات دیگری از جمله ضعف‌های مدیریتی در دولت‌های مختلف، عدم شناخت مدیران منتصب در پست‌های فرهنگی ، پافشاری او بر سرپا نگه داشتن خانه هنرمندان در دوران شهداری احمدی نژاد در تهران، تقلیل وظایف خانه تاتر به عنوان یک نهاد صنفی و مسائل مختلف در حوزه مدیریت فرهنگی سخن گفت که می‌خوانید:

● آقای غریب‌پور در آغاز می‌خواهیم ستوالی از شما ببرسیم که مربوط به شیوه و مرام رفتاری شما طی سال‌ها فعالیت شما در عرصه مدیریت فرهنگی است و آنچه در مسیر رفتاری شما مشهود است تلاش و حصول به نتیجه مطلوب است. به عنوان مثال تلاش شما برای ساخت و حفظ خانه هنرمندان به عنوان یک مکان فرهنگی در سال‌های مدیریت احمدی نژاد بر شهرداری تهران است.

بهروز غریب‌پور مدیر فرهنگی و کارگردان تئاتر: می‌دانید که ۱۹ بهمن یک ربع قرن از تاسیس خانه هنرمندان می‌گذرد. همانطور که اشاره کردید خانه هنرمندان محصول جنگ و جدال من با همه مدیران وقت است و اتفاقاً اشاره خوبی به احمدی نژاد کردید. او زمانی گفت که دو کامیون تاپاله می‌ریزم جلوی در خانه هنرمندان و آن را می‌بندم. یا وقتی کشتارگاه را به فرهنگسرا تبدیل می‌کردیم هم با مقصود استالین از این دست مواجه بودیم. ببینید ما چنین مسئولیت‌هایی جاملی داشته ایم. جالب است که بدانیم آقای کارپاسی اخیراً در روزنامه هم‌همین یادداشتی با عنوان «آبادگر ویرانه ها» نوشته بود و گفته بود که به جز بهروز غریب پور که سلاخ‌ها به جانش می‌افتادند؛ احدی نمی‌توانست کشتارگاه را به فرهنگسرای بهمن تبدیل کند ولی او باکی نداشت.

نیم قرن شدن خانه هنرمندان محصول عشقی است که به فراهم شدن آن تشکیلات داشتید. وقتی که وارد موزه کوچک عروسک‌های شما شدیم نیز عشق به فراهم کردن این فضای موزه‌ای را متوجه شدیم. هرچند که لحاظ فضاسازی با استانداردهای موزه ای جهان فاصله دارد.

● اگر با استانداردهای موزه‌ها پیش نرفتم، دلایلش این است که این فضا یک موزه اختصاصی است. همه عروسک‌هایی که می‌بینید، در پرتره‌های مختلف جای خود را به عروسک‌های دیگر می‌دهند. بنابراین با موزه‌های دیگر تفاوت اساسی دارند. اگر نگاه متفاوت نباشد، شما مقلد هستید. پس در راه اندازی این موزه هر نگاه تقلیدی نداشتهم. -خلق را تقلیدشان بر باد برد- ● شما در صحبت‌های خود بارها اعلام کرده بودید که موزه تئاتر تاسیس نشده است.

● درباره موزه تئاتر هم تلاش بسیار کردم ساختمان هم همین کردم، طراحی‌های آن هم صورت گرفت. ولی خانواده تئاتر این شایستگی را نداشتند که درک کنند که موزه تئاتر تا چه اندازه مهم است و چقدر می‌تواند به نفعشان باشد. زمانی که خانه‌انتظالی‌ها به موزه تبدیل کردیم، بخشی از ایده خود را درباره موزه را به نمایش گذاشتم. در این موزه فقط چهار هزار سند اسکن کردیم که در حال حاضر در این موزه نگهداری می‌شود که پژوهشگران با مراجعه به آنجا می‌تواند از اعلان‌های دوره قاجار تا دوره جمهوری اسلامی را مورد مطالعه قرار دهند. اما درباره موزه تئاتر چنین نشد. در واقع خانواده تئاتر با اینکه یک خانواده فرهنگی هستند و اسم بزرگ و سنگینی را حمل می‌کنند؛ اما مطابق نام‌شان عمل نمی‌کنند. آیا تا به حال از فردی شنیده اید که بگوید خانه انتظالی را بهروز غریب پور طراحی کرده؟ و اسناد

بهروز غریب‌پور در ادامه بررسی پرونده خانه تئاتر عنوان کرد

احمدی نژاد گفت دو کامیون تاپاله می‌ریزم جلویشان

بهروز غریب‌پور کارگردان شناخته شده عرصه نمایش معتقد است اگر پافشاری او نبود ساختمان خانه تئاتر خریداری نمی شد و مباحه نامه و سند اصلی خانه تئاتر به نام او و ایرج راد بوده است.

با آغاز بررسی علکرد خانه تئاتر و طرح موضوعات مختلف همچون مالکیت این نهاد صنفی و مسائل مالی پیرامون آن توسط مقصد نعیمی ذاکر مدیرعامل پیشین این نهاد صنفی، از جمله عدم تخصیص مبلغ ۲ میلیارد و نیم کمک هزینه ایام کرونا به اهالی تئاتر و از همه مهمتر شفافیت در نوع مالکیت این خانه به شخص حقوقی به جای شخص حقیقی، دفتر حقوقی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی پاسخ داد و گفت که «مالکیت سند ساختمان خانه تئاتر به نام فرد نیست».

از هاگیر واگیر تا تئاتر عروسکی

خبرآتلاین با پیگیری‌هایی که به انجام رساند در گفتگو با بهروزغریب‌پور کارگردان تئاتر ابعاد تازه‌ای از فعالیت‌های خانه تئاتر را جویا شد و این کارگردان شهر در عرصه نمایش در بخشی از صحبت‌های خود به نکته مهمی اشاره کرد و گفت: «اگر پافشاری من نبود آن ساختمان هم خریداری نمی‌شد. ایرج راد و من در آن دوران در هیئت مدیره خانه تئاتر بودیم و مدام دنبال جایی می‌گشتم تا ساختمان خانه تئاتر را خریداری کنیم. یادم هست که خسرو احمدی و یک نفر دیگر از بچه‌ها را مسئول کردم که دنبال خانه کلنگی بگردند تا بتوانیم بازسازی کنیم تا اینکه خانه تئاتر خریداری شد و اتفاقاً مباحه نامه و سند اصلی آن به نام من و ایرج راد است. البته این موضوعات را نگفتم که به من مدال بدهند. اما حقیقت ماجرا این است.

در ادامه گفتگوی خیرگزاری خبرآتلاین با بهروز غریب‌پور که این روزها ابرای «مولوی» را در تالار فردوسی اجرا می‌کند؛ به موضوعات دیگری از جمله ضعف‌های مدیریتی در دولت‌های مختلف، عدم شناخت مدیران منتصب در پست‌های فرهنگی ، پافشاری او بر سرپا نگه داشتن خانه هنرمندان در دوران شهداری احمدی نژاد در تهران، تقلیل وظایف خانه تاتر به عنوان یک نهاد صنفی و مسائل مختلف در حوزه مدیریت فرهنگی سخن گفت که می‌خوانید:

● آقای غریب‌پور در آغاز می‌خواهیم ستوالی از شما ببرسیم که مربوط به شیوه و مرام رفتاری شما طی سال‌ها فعالیت شما در عرصه مدیریت فرهنگی است و آنچه در مسیر رفتاری شما مشهود است تلاش و حصول به نتیجه مطلوب است. به عنوان مثال تلاش شما برای ساخت و حفظ خانه هنرمندان به عنوان یک مکان فرهنگی در سال‌های مدیریت احمدی نژاد بر شهرداری تهران است.

بهروز غریب‌پور مدیر فرهنگی و کارگردان تئاتر: می‌دانید که ۱۹ بهمن یک ربع قرن از تاسیس خانه هنرمندان می‌گذرد. همانطور که اشاره کردید خانه هنرمندان محصول جنگ و جدال من با همه مدیران وقت است و اتفاقاً اشاره خوبی به احمدی نژاد کردید. او زمانی گفت که دو کامیون تاپاله می‌ریزم جلوی در خانه هنرمندان و آن را می‌بندم. یا وقتی کشتارگاه را به فرهنگسرا تبدیل می‌کردیم هم با مقصود استالین از این دست مواجه بودیم. ببینید ما چنین مسئولیت‌هایی جاملی داشته ایم. جالب است که بدانیم آقای کارپاسی اخیراً در روزنامه هم‌همین یادداشتی با عنوان «آبادگر ویرانه ها» نوشته بود و گفته بود که به جز بهروز غریب پور که سلاخ‌ها به جانش می‌افتادند؛ احدی نمی‌توانست کشتارگاه را به فرهنگسرای بهمن تبدیل کند ولی او باکی نداشت.

نیم قرن شدن خانه هنرمندان محصول عشقی است که به فراهم شدن آن تشکیلات داشتید. وقتی که وارد موزه کوچک عروسک‌های شما شدیم نیز عشق به فراهم کردن این فضای موزه‌ای را متوجه شدیم. هرچند که لحاظ فضاسازی با استانداردهای موزه ای جهان فاصله دارد.

● اگر با استانداردهای موزه‌ها پیش نرفتم، دلایلش این است که این فضا یک موزه اختصاصی است. همه عروسک‌هایی که می‌بینید، در پرتره‌های مختلف جای خود را به عروسک‌های دیگر می‌دهند. بنابراین با موزه‌های دیگر تفاوت اساسی دارند. اگر نگاه متفاوت نباشد، شما مقلد هستید. پس در راه اندازی این موزه هر نگاه تقلیدی نداشتهم. -خلق را تقلیدشان بر باد برد- ● شما در صحبت‌های خود بارها اعلام کرده بودید که موزه تئاتر تاسیس نشده است.

● درباره موزه تئاتر هم تلاش بسیار کردم ساختمان هم همین کردم، طراحی‌های آن هم صورت گرفت. ولی خانواده تئاتر این شایستگی را نداشتند که درک کنند که موزه تئاتر تا چه اندازه مهم است و چقدر می‌تواند به نفعشان باشد. زمانی که خانه‌انتظالی‌ها به موزه تبدیل کردیم، بخشی از ایده خود را درباره موزه را به نمایش گذاشتم. در این موزه فقط چهار هزار سند اسکن کردیم که در حال حاضر در این موزه نگهداری می‌شود که پژوهشگران با مراجعه به آنجا می‌تواند از اعلان‌های دوره قاجار تا دوره جمهوری اسلامی را مورد مطالعه قرار دهند. اما درباره موزه تئاتر چنین نشد. در واقع خانواده تئاتر با اینکه یک خانواده فرهنگی هستند و اسم بزرگ و سنگینی را حمل می‌کنند؛ اما مطابق نام‌شان عمل نمی‌کنند. آیا تا به حال از فردی شنیده اید که بگوید خانه انتظالی را بهروز غریب پور طراحی کرده؟ و اسناد

مدیریت فرهنگی گذاشته‌ام در صنعت گذاشته بودم؛ الان یکی از بزرگترین کارخانه دارهای ایران بودم. کسی‌هم ایرادی نمی‌گرفتم. من دارم خدمت می‌کنم. آیا قرار است این عروسک‌ها و تماشاخانه فردوسی را با خود به گور ببرم؟ این دوستانی که روی صحنه هستند و همه آموزش دیده اند و به جمع الحاق شده اند و کار می‌کنند، صدها نفری که در گروه من بوده اند و آموخته‌اند را با خودم به گور می‌برم؟ آیا جزء من محسوب می‌شوند؟ شما می‌گویید علیرغم این تجارب منفی چرا ادامه دادید؟ برای همین می‌گویم عشق. من عشق به آبدانی دارم. عشق به این دارم که در مقابل قلبی قرار می‌گیرم مطلقاً احساس ضعف نکنم. نه تنها احساس ضعف نکنم، احساس برتری کنم. به عنوان یک ایرانی که پشت سرم عطار و ناصرخسرو قبادیانی و نظامی و خیام و حافظ و فیض کاشانی و محتشم کاشانی است. شما یک سوییسی را بگویید که تا این اندازه پشتوانه داشته باشد. بنابراین عشق به آبدانی من را وا داشته است که بدون این که منتی بر سر شخصمی بگذارم کار کنم و آباد کنم.

● موضوع این است که تشکیلاتی مثل خانه تئاتر اعتبار خود را از امثال شما می‌گیرد. اما به جای انجام فعالیت‌های زیربنایی همه تلاش و هزینه‌ها صرف معمولی ترین امور چون بیمه و راضی نگه داشتن یک جمع تجاری می‌شود. به طور مشخص تشکیلات خانه تئاتر تا اندازه همره برنامه‌ها و فعالیت‌های شما به عنوان یک مدیر فرهنگی بوده‌اند؟

● اگر سراغ دارید یک شب خانه تئاتر گفته باشد که بهروز غریب پور، اعضای خانه تئاتر یک شب مجانی ابرای شما را ببینند؛ می‌گویم حامی این کار هستم. منتها مدام دنبال این هستند که فلان بیمارستان اگر بستری شده اند بیمه شان را می‌دهد یا خیر؟ البته ضعف اقتضای وجود دارد که جای خود دارد. ولی نبود درک ضرورت مهمترین مسائل، ناشی از ضعف فرهنگی است. وقتی نگاه می‌کنید متوجه می‌شوید که داد و بیداد آنها درباره اختلاس و فلان نفر پول دیگری را خورده اند و مدام علیه هم گزارش می‌کنند. این در حالی است که تا به حال نگفته‌اند بهروز غریب پور باریکلا که این کار را کرده اید.

● مشخصاً درباره خانه تئاتر به چه صورت بود؟

● در مورد خانه تئاتر باید بگویم که اگر من نبودم ساخته نمی‌شد. چون ایرج راد و من موقعی که در هیئت مدیره خانه تئاتر بودیم مدام دنبال جایی می‌گشتند که بخریم و پولی که وجو داشت مدام ضعیف تر می‌شد. خود من دو تا از بچه‌های خانه تئاتر خسرو احمدی و یک نفر دیگر را مسئول کردم که دنبال خانه کلنگی بگردند تا بسازیم. اتفاقاً مباحه‌نامه وسند اصلی‌ای به نام من و ایرج راد است. مدام می‌گفتم بخریم و سازیم، راه می‌افتد. موتور سوار می‌شوید. ما این گوشه شهر به آن گوشه شهر مدام در حرکت بودیم تا همین عمارت فعلی را گرفتیم. بنابراین اگر پافشاری من نبود آن ساختمان خریداری نمی‌شد. نه این که الان بگویم به من منال بدهند. می‌گویم بگویند که اگر او نبود این اتفاق‌ها نمی‌افتاد.

● ساختن و برنامه ریزی برای انجام فعالیت‌های موثر از ویژگی‌های شما است.

● در آن آبادگرگی، وی با یک هستم. به فکر این که کسی می‌رنجد و ناراحت می‌شود، نیستم. زمانی باشگاه دیپلماتیک را برای وزارت امور خارجه در ارتفاعات دارآباد انجام می‌دادم که مخالف اصلی آن هم آقای دکتر کمال خرازى بود. مدام می‌گفت فضای بزرگ در ارتفاعات دارآباد به چه درمان می‌خورد؟ اول

بهروز غریب‌پور در ادامه بررسی پرونده خانه تئاتر عنوان کرد

احمدی نژاد گفت دو کامیون تاپاله می‌ریزم جلویشان

بهروز غریب‌پور کارگردان شناخته شده عرصه نمایش معتقد است اگر پافشاری او نبود ساختمان خانه تئاتر خریداری نمی شد و مباحه نامه و سند اصلی خانه تئاتر به نام او و ایرج راد بوده است.

با آغاز بررسی علکرد خانه تئاتر و طرح موضوعات مختلف همچون مالکیت این نهاد صنفی و مسائل مالی پیرامون آن توسط مقصد نعیمی ذاکر مدیرعامل پیشین این نهاد صنفی، از جمله عدم تخصیص مبلغ ۲ میلیارد و نیم کمک هزینه ایام کرونا به اهالی تئاتر و از همه مهمتر شفافیت در نوع مالکیت این خانه به شخص حقوقی به جای شخص حقیقی، دفتر حقوقی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی پاسخ داد و گفت که «مالکیت سند ساختمان خانه تئاتر به نام فرد نیست».

خانواده تئاتر این‌شایستگی رانداشتند که درک کنند که چه اندازه مهم است و چقدر می‌تواند به نفعشان باشد

مدیریت فرهنگی گذاشته‌ام در صنعت گذاشته بودم؛ الان یکی از بزرگترین کارخانه دارهای ایران بودم. کسی‌هم ایرادی نمی‌گرفتم. من دارم خدمت می‌کنم. آیا قرار است این عروسک‌ها و تماشاخانه فردوسی را با خود به گور ببرم؟ این دوستانی که روی صحنه هستند و همه آموزش دیده اند و به جمع الحاق شده اند و کار می‌کنند، صدها نفری که در گروه من بوده اند و آموخته‌اند را با خودم به گور می‌برم؟ آیا جزء من محسوب می‌شوند؟ شما می‌گویید علیرغم این تجارب منفی چرا ادامه دادید؟ برای همین می‌گویم عشق. من عشق به آبدانی دارم. عشق به این دارم که در مقابل قلبی قرار می‌گیرم مطلقاً احساس ضعف نکنم. نه تنها احساس ضعف نکنم، احساس برتری کنم. به عنوان یک ایرانی که پشت سرم عطار و ناصرخسرو قبادیانی و نظامی و خیام و حافظ و فیض کاشانی و محتشم کاشانی است. شما یک سوییسی را بگویید که تا این اندازه پشتوانه داشته باشد. بنابراین عشق به آبدانی من را وا داشته است که بدون این که منتی بر سر شخصمی بگذارم کار کنم و آباد کنم.

● موضوع این است که تشکیلاتی مثل خانه تئاتر اعتبار خود را از امثال شما می‌گیرد. اما به جای انجام فعالیت‌های زیربنایی همه تلاش و هزینه‌ها صرف معمولی ترین امور چون بیمه و راضی نگه داشتن یک جمع تجاری می‌شود. به طور مشخص تشکیلات خانه تئاتر تا اندازه همره برنامه‌ها و فعالیت‌های شما به عنوان یک مدیر فرهنگی بوده‌اند؟

● اگر سراغ دارید یک شب خانه تئاتر گفته باشد که بهروز غریب پور، اعضای خانه تئاتر یک شب مجانی ابرای شما را ببینند؛ می‌گویم حامی این کار هستم. منتها مدام دنبال این هستند که فلان بیمارستان اگر بستری شده اند بیمه شان را می‌دهد یا خیر؟ البته ضعف اقتضای وجود دارد که جای خود دارد. ولی نبود درک ضرورت مهمترین مسائل، ناشی از ضعف فرهنگی است. وقتی نگاه می‌کنید متوجه می‌شوید که داد و بیداد آنها درباره اختلاس و فلان نفر پول دیگری را خورده اند و مدام علیه هم گزارش می‌کنند. این در حالی است که تا به حال نگفته‌اند بهروز غریب پور باریکلا که این کار را کرده اید.

● مشخصاً درباره خانه تئاتر به چه صورت بود؟

● در مورد خانه تئاتر باید بگویم که اگر من نبودم ساخته نمی‌شد. چون ایرج راد و من موقعی که در هیئت مدیره خانه تئاتر بودیم مدام دنبال جایی می‌گشتند که بخریم و پولی که وجو داشت مدام ضعیف تر می‌شد. خود من دو تا از بچه‌های خانه تئاتر خسرو احمدی و یک نفر دیگر را مسئول کردم که دنبال خانه کلنگی بگردند تا بسازیم. اتفاقاً مباحه‌نامه وسند اصلی‌ای به نام من و ایرج راد است. مدام می‌گفتم بخریم و سازیم، راه می‌افتد. موتور سوار می‌شوید. ما این گوشه شهر به آن گوشه شهر مدام در حرکت بودیم تا همین عمارت فعلی را گرفتیم. بنابراین اگر پافشاری من نبود آن ساختمان خریداری نمی‌شد. نه این که الان بگویم به من منال بدهند. می‌گویم بگویند که اگر او نبود این اتفاق‌ها نمی‌افتاد.

● ساختن و برنامه ریزی برای انجام فعالیت‌های موثر از ویژگی‌های شما است.

● در آن آبادگرگی، وی با یک هستم. به فکر این که کسی می‌رنجد و ناراحت می‌شود، نیستم. زمانی باشگاه دیپلماتیک را برای وزارت امور خارجه در ارتفاعات دارآباد انجام می‌دادم که مخالف اصلی آن هم آقای دکتر کمال خرازى بود. مدام می‌گفت فضای بزرگ در ارتفاعات دارآباد به چه درمان می‌خورد؟ اول

فرهنگ و هنر

خبر

نگاهی به کنسرت نمایش لیلای بی‌مجنون

رئیس‌جمهور و وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی با حضور در کنسرت استاد فرهاد فخرالدینی در تالار وحدت، از سال‌ها تلاش ایشان در حوزه موسیقی تقدیر کردند.

به گزارش ایرنا از مرکز روابط عمومی و اطلاع‌رسانی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، سه‌شنبه شب ۶ آذرماه، مسعود پزشکیان و سیدعباس صالحی به صورت سرزده در اجرای کنسرت «منظومه سیمرغ (قافا)» به رهبری فرهاد فخرالدینی حضور پیدا کردند.

حضور مسعود پزشکیان در تالار وحدت با استقبال قابل توجه حاضران روبرو شد و رئیس‌جمهور به همراه سیدعباس صالحی وزیر فرهنگ و محسن حاجی میرزایی رئیس دفتر ریاست جمهوری در این کنسرت حضور پیدا کرد.

در پایان اجرا که با تشویق‌های ممتد حاضران روبرو شد، تابلو و تقدیرنامه‌ای از سوی رئیس‌جمهور به این چهره برجسته موسیقی اهدا کرد.

تذکر رئیس‌جمهوری برای روشن بودن تعداد زیاد چراغ‌های سالن انتظار

رئیس‌جمهوری پیش از ایجاد زمان تنفس بین دو اجرا برای فرصت ورود به سالن، همراه با مسولان همراه در صال انتظار حضور داشت. پزشکیان در این زمان اندک، برای روشن بودن تعداد زیاد چراغ‌های سالن انتظار تذکر داد و مسولان تالار وحدت درخواست کرد که به سرعت همه چراغ‌ها به جز یکی از آن‌ها خاموش شود و تاکید کرد که در این شرایط، همه باید خود را ملزم به صرفه‌جویی در انرژی کنند. رئیس‌جمهور در چند هفته گذشته، اهتمام قابل توجهی به حوزه فرهنگ و هنر داشته و برنامه‌های متعددی در این حوزه حضور پیدا کرده است.

دستور توقیف برنامه سرش صحت صادر شد

دستور توقیف برنامه «اکتون» با اجرای سرش صحت بعد از انتشار اولین قسمت در شبکه نمایش خانگی، صادر شد.

به گزارش ایسا، این برنامه به تهیه‌کنندگی و کارگردانی محمدرضا رضانای و با حضور علیرضا قربانی به عنوان اولین مهمان، انتشار خود را سه شنبه صبح در شبکه نمایش خانگی آغاز کرد.

سازمان تنظیم مقررات صوت و تصویر فراگیر در فضای مجازی (سارا) در نامه‌ای خطاب به مدیرعامل پلتفرم پخش‌کننده، دستور «غیرقابل انتشار» بودن برنامه تا تعیین تکلیف را ابلاغ کرده است. در متن این نامه که توسط شکوری مقدم در فضای مجازی منتشر شده‌است، دلایل توقیف برنامه «اکتون» اشاره مجری (سرش صحت) و مهمان (علیرضا قربانی) برنامه و همچنین اشاره در بخش‌های جنبی صحبت‌های محیا ساعدی و همچنین احسان عبیدی‌پور (که در نسخه آرسالی به ساترا یا بخش‌های وجود نداشت) به برنامه «کتاب باز»، عنوان و تاکید شده است که مالکیت معنوی این برنامه متعلق به صداوسیماست.

محققین نامه ساترا به تاریخ ششم آذر ماه، این نکته را یادآوری کرده است که پلتفرم پخش‌کننده برنامه تعهد داده است که اشاره مستقیم و غیرمستقیم به برنامه «کتاب باز» نداشته باشد.

مدیرعامل سیمرغ هم‌اکنون در تنظیم‌گری صداوسیما بر فضاهای پخش‌کننده فیلم و سریال دانسته و در بخشی از توییت خود نوشته است:

وقتی رقیب نقش داور و رگولاتور را داشته باشد همین می‌شود که به خود اجازه دهد چنین نامه‌ای بزند و «اشاره» را هم جزء حق مالکیت حساب می‌کند. در توضیح برنامه که قرار است سه‌شنبه‌ها از قلیوم منتشر شود، آمده است:

«اکتون...» یک برنامه گفت وگومحور است که با اجرای روش صحت شما را به سفری به عمق تجربیات انسانی و جهان کتاب‌ها، فیلم‌ها، موسیقی‌ها و... می‌برد. این برنامه با دعوت از مهمانانی برجسته از دنیا، هنر، ادبیات، فلسفه، شعر، علم، ورزش و... ، به لحظات تأثیرگذار زندگی می‌پردازد. اینجا در «اکتون...» زندگی کمی دیروز، اندکی فردا و خیلی امروز است

مهمترین ویژگی قابل تقدیر تمام آثاری که با اقتباس و وفاداری به متون کلاسیک در روی صحنه می‌روند، علاوه بر معرفی منظومه‌های کهن به مخاطب امروز، بالای بردن سطح آگاهی اجتماعی ست که به غایت نیازامروز ادبیات و هنر است

طبیعی ست در اجراهایی چنین عوامل مؤثر زیادی باعث ضعف تولید اند اما آنچه قابل احترام است به عرصه ی نمایش بردن لیلایی ست که می‌توان با نگاهی معاصر دوباره براندازش کرد. می‌توان از دل ادبیات کلاسیک این سرزمین هزاران زن نامدار و روایت ملموس با زیستی آگاهانه را به نمایش گذاشت و این اتفاقی میمون و مبارک است.

سه‌قطبی شدن اکران با نمایش «۷۰سی»

حال‌زمان ورود نماینده سینمای اجتماعی است

اکران نوروزی به روی پرده خواهند رفت. بنابراین ترکیب فعلی اکران را باید آخرین بسته منسجم سینماها در نظر بگیریم که تکلیف گیشه اسمال را تا حدود زیادی مشخص می‌کند. ۳ فیلم کم‌دی با وجود محدودیت‌هایی در مسیر اکران طولانی‌مدت، از قابلیت خوبی برای تداوم نمایش تا اسفندماه برخوردار هستند. نمایندگان سینمای کودک و نوجوان نیز فونداسیون قدرتمندی برای جذب مخاطب طی ۳ ماه آینده را دارند و این جریان با تزریق فیلم‌های جدید، قدرت جذب بیشتری پیدا می‌کند. در این میان اگر شوری صنفی نمایش بتواند صاحبان درام‌های اجتماعی قدرتمند را برای نمایش در این بازه انتخاب کند، گل طلایی گیشه اسمال را به ثمر رسانده و خواهد توانست علیرغم غنی‌سازی گونه‌های در حال اکران، بخشی از مخاطبان هدف را به سینماها کشاند و گیشه سالانه را پروراند.

گیشه تا امروز درحالی از مرز ۱۳۳۰ میلیارد فراتر رفته که تداوم اکران ۳ کمدی پرمخاطب و البته آثار اجتماعی، کودک و... به‌راحتی قادر خواهد بود تا قله ۲۰۰۰ میلیاردی برای اسمال سینماهای کشور فتح کند. همه چیز آماده یک رکوردشکنی خیره‌کننده به لحاظ جذب مخاطب و گیشه سالانه است و اگر بسته ابتکار در زمینه سینمای اجتماعی تدارک دیده شود، این شکوهمندی، زودتر از گمانه‌زنی‌ها محقق خواهد شد.

این سه‌قطبی جذاب زمانی برای دلسوزان سینما دلچسب‌تر خواهدشد که شاهد حداقل یک اثر اجتماعی قدرتمند باشند. اکنون این قاعده برای سینمای کودک و نوجوان با اکران ۴ فیلم «شنگول و منگول»، «باغ کویانش»، «ببعی قهرمان» و «شهر گریه‌ها» تا حدود زیادی رعایت شده‌اما مخاطبان گسترده سینمای اجتماعی، طی ماه‌های اخیر، نماینده چندان قدرتمندی را به روی پرده مشاهده نکرده‌اند تا آخرین سابقه نسبتخواب این جامعه هدف، به اکران نوروزی فیلم «بی‌بدن» و با اغماض، «یادگار جنوب» محدود شود.

اکنون که یکی از طلایی‌ترین بازه‌های اکران فیلم در سینماهای کشور است، لازم است تا حداقل یک فیلم اجتماعی قدرتمند به روی پرده برود تا تنوع فیلم برای سینمادوستان تاحدودی بالانس شود. با توجه به اینکه بیش از ۱۳۰ فیلم در نوبت اکران قرار دارند، بنابراین انتخاب یک اثر اجتماعی قدرتمند برای اکران (که موجود نیز هست)، کار چندان دشواری نخواهد بود.

در این صورت است که می‌توان اکران چند ماه پایانی اسمال را تضمین کرد. اگر تنوع اکران، به استاندارد خوبی برسد، ماه‌های آذر و دی، از این آیشخور تغذیه می‌شوند و مخاطبان بسیاری را به سینماها می‌کشانند. در بهمن‌ماه، سینماها به‌واسطه جشنواره، نمود حداقلی را تجربه می‌کنند و از اواسط اسفندماه نیز فیلم‌های

اکران «۷۰سی»، سینمای کم‌دی روی پرده را وارد یک سه‌قطبی رقابتی کرد. روضاع در نمایش آثار کودک و نوجوان نیز خوب است اما اگر در بازه کنونی، نماینده پردرودی از گونه اجتماعی به روی پرده نرود، سینما، مخاطبان هدف بسیاری را از دست خواهد داد و این به صلاح مقولاتی چون تنوع گونه، مخاطب‌مداری، توجه به سینمای اجتماعی و البته گیشه سالیانه کشور نیست.

به گزارش ایرنا، از صبح امروز، کمدی «۷۰سی» به روی پرده سینماهای سراسر کشور رفته تا جریان کم‌دی‌های پرمخاطب در حال اکران، سه‌قطبی شود. اکنون ۵۰ روز از اکران «زودپز» و ۲۸ روز از نمایش «صبحانه با زلفاها» می‌گذرد و این آثار در مجموع توانسته‌اند حدود ۲۷۷ میلیارد تومان به گیشه سینماها واریز کنند. حالا این‌ها به روی پرده خواهند رفت که بر روی کاغذ، بخشی از سال‌های این دو فیلم را تصاحب خواهد کرد و طبق قاعده، تأثیری ولو حداقلی بر روی فروش این آثار خواهد داشت.

با اکران اولین ساخته سینمایی بهرام افشاری، اگرچه گیشه، به صورت باز گشته است اما از آن سو باید به یک نکته مهم نیز توجه داشت و آن اینکه، اگرچه با اکران «۷۰سی»، یک سه‌قطبی داغ در گونه کم‌دی رقم خواهد خورد و گیشه، به تصاحب قله‌های ربیالی جدیدی دست خواهد یافت اما از آن‌سو، دست مخاطبان برای تماشای آثار دیگر کوتاه‌ها، محدودتر خواهد شد.

